

1. Min-den em-ber csak ha-lan-dó, Min-den test, mint
Itt, a - mi van, mind rom-lan-dó, És el - mú - lik

fű, vi - rág; Por - rá kell e test - nek len - ni,
e vi - lág.

Hogy-ha el a - kar - ja ven - ni Az ö - rök di -

cső - sé - get, Me - lyet Is - ten ké - szí - tett.

- Azért e testi életem, / Ha jön a sír éjjele,
Bátran, örömmel leteszem, / Semmit sem vesztek velem;
Mert a Krisztus drága vére / Utat nyit egy dicsőbb létre;
A halálban biztatóm / Jézus, az én Megváltóm.
- Ki szakaszthat el őtőle? / Enyém ő, övé vagyok.
Tudom, el nem vet előle, / Ígéreti mert nagyok;
Sőt felvisz engem az égbe, / Dicsőültek seregébe,
Hol az Istent meglátom, / És mindörökké áldom.
- Ott van öröm, örök pálma, / Hol sok ezren az égben,
Isten trónja előtt állva / Tündöklő fényességben,
A dicső szent angyalokkal, / Minden megboldogultakkal
A Jézust magasztalják, / Megtartójuknak vallják.
- Nagy keresztet kik hordoznak, / Harcolnak a hit harcát,
Győzelemben vigadoznak, / Zengnek ott halleluját.
Ott öröm s dicső korona / Én fejemet körülfonja;
Ott életem az életet, / Melynek vége nem lehet.